Instrukcje warunkowe – dany kod jest wykonywany w przypadku spełnienia konkretnych warunków. Jeśli warunek zwróci prawdę (True) to zostaną uruchomione konkretne instrukcje, a jeśli fałsz (False) to zostaną wykonane inne lub żadne.

Pytanie co jest prawdą a co fałszem?

False, None, 0 (zero), "", (), [], {} (pusty string, krotka, lista, słownik) są fałszem. Wszystko inne jest interpretowane jako prawdziwe.

Instrukcja warunkowa if:

Instrukcja warunkowa if – co zostanie wypisane?

else:

```
some_value = 12
if some_value <= 20:
    print('Dwadzieścia lub mniej')
else:
    print('Więcej niż dwadzieścia.')</pre>
```

if else w jednej linii:

```
test = 3
print('if') if test==3 else print('else')
```

if else w jednej linii:

```
test = False
result = 1 if test else 0
print(result)
```

elif

```
some_value = 12
if some_value < 20:
    print('Mniej niż dwadzieścia.')
elif some_value == 20:
    print('Dwadzieścia.')
else:
    print('Więcej niż dwadzieścia.')</pre>
```

Sprawdzenie, czy dana wartość mieści się w przedziale:

```
some_value = 25
if some_value > 20 and some_value < 30:
    print('W przedziale.')
else:
    print('Poza.')</pre>
```

Można to zapisać również tak:

```
if 20 < some_value < 30:
    print('W przedziale.')
else:
    print('Poza.')</pre>
```

Listy oraz if i in:

```
int_list = [0.2, 0.1, 3.3, 0.02]
if 3.3 in int_list:
    print('Jest!')
```

Pętle służą do wykonywania wielokrotnie jednej lub bloku instrukcji. Kolejne przebiegi pętli (iteracje) są wykonywane tak długo jak długo warunek pętli zwraca prawdę (True), lub z jakiegoś względu pętla zostanie przerwana (patrz break – omawiane później).

Petla while:

```
counter = 0
while counter < 10:
    print(counter)
    counter += 1</pre>
```

Pętla while będzie ponawiać prośbę o podanie jakiegoś słowa, dopóki użytkownik nie wpisze czegoś co spełni warunek, wtedy dzięki not otrzymamy False i pętla zostanie przerwana:

```
word = ''
while not(word.isalpha() and len(word) > 1):
    word = input('Napisz jakieś słowo:')
print('{} to dopiero słowo!'.format(word))
```

Za pomocą wyrażeń regularnych:

```
import re
word = ''
while not re.match('^[A-Z]??[a-z]+?$', word.strip()):
    word = input('Napisz jakieś słowo:')
print('{} to dopiero słowo!'.format(word))
```

Petla for:

```
animal_list = ['kot','Pies','Kot','Ryba','Kot']
for animal in animal_list:
    print(animal)
```

Może być więcej instrukcji w bloku.

```
animal_list = ['kot','pies','Kot','ryba','Kot']
for animal in animal_list:
    animal_title = animal.title()
    print(animal_title)
```

W celu iterowania po sekwencjach liczb można skorzystać z funkcji range().

```
list(range(5)) # [0, 1, 2, 3, 4]
list(range(0, 5)) # [0, 1, 2, 3, 4]
list(range(0, 10, 3)) # [0, 3, 6, 9]
list(range(4, -1, -1)) # [4, 3, 2, 1, 0]
```

for i range():

```
for nr in (range(4, -1, -1)):
    print(nr, end=' ')

4 3 2 1 0
```

Proszę sprawdzić działanie tego kodu w konsoli.

for i range():

```
for nr in (range(4, -1, -1)):
    print(nr, end=' ')
```

Może być tak, że nic się nie będzie pojawiać. Dlaczego tak jest?

for i range():

```
for nr in (range(4, -1, -1)):
    print(nr, end=' ')
```

Jeśli potrzebne są indeksy:

```
animal_list = ['kot','Pies','Kot','Ryba','Kot']
for i, animal in enumerate(animal_list):
    print(i, animal)

0 kot
1 Pies
2 Kot
3 Ryba
4 Kot
```

Za pomocą parametru start można określić liczbę, od której się zaczyna:

```
animal_list = ['kot','Pies','Kot','Ryba','Kot']
for i, animal in enumerate(animal_list, start=1):
    print(i, animal)
```

- 1 kot
- 2 Pies
- 3 Kot
- 4 Ryba
- 5 Kot

break:

```
animal_list = ['kot','Pies','Kot','Ryba','Kot']
for i, animal in enumerate(animal_list):
    print(i, animal)
    if animal=='Kot':
        break
0 kot
1 Pies
2 Kot
```

break i else – jeśli break będzie miało miejsce to instrukcje z bloku else nie zostaną wykonane:

```
animal list = ['kot', 'Pies', 'Kot', 'Ryba', 'Kot']
for i, animal in enumerate (animal list):
    print(i, animal)
    if animal=='mango':
        break
else:
    print('Bez break.')
print('Poza for.')
0 kot
4 Kot
Bez break.
Poza for.
```

Zadanie: wykorzystując pętle, break i else (do pętli) proszę napisać program, w którym użytkownik w przeciągu skończonej liczby prób ma odgadnąć ustawione wcześniej słowo. W przypadku, kiedy mu się uda program ma wypisać gratulacje, a jeśli skończy się liczba prób to poinformować o przegranej.

continue:

```
animal_list_1 = ['kot','Pies','Kot','Ryba','Kot']
animal_list_2 = []
for animal in animal_list_1:
    if animal.lower() in animal_list_2:
        continue
    animal_list_2.append(animal.lower())
print(animal_list_2) # ['kot','pies','ryba']
```

Otrzymany wynik w przypadku użycia set:

```
set(animal list 1) # {'Pies','Kot','kot','Ryba'}
```

Set

Set – nieuporządkowany (Elementy nie zachowują określonej kolejności). Każdy element musi być unikalny (dodawanie kolejnych nie zmienia zbioru). Elementy są niezmienne, ale sam set jest modyfikowalny i umożliwia dodawanie lub usuwanie elementów.

Set – operacje na zbiorach: Set

```
first\_set = \{1, 2, 3, 4\}
second set = set([3, 4, 5, 6])
first_set - second_set # różnica
{;}
second_set - first_set # różnica
{;}
second_set | first_set # unia
{;}
second_set & first_set # przeciecie
{;}
second_set ^ first_set # XOR
{ ; }
second_set > first_set # zawieranie (podzbiór)
second_set > first_set & second_set
```

Zadanie – proszę sprawdzić czas potrzebny na przeszukanie poniższej listy pod kątem -1. Proszę zastosować wszystkie sposoby przeszukania, które przyjdą do głowy.

Wyrażenia listowe (list comprehension) umożliwiają generowanie list.

Z instrukcją warunkową if:

Można nawet dodawać kolejne pętle:

Zadanie – za pomocą list comprehension proszę stworzyć listę z pierwszych liter imion w liście ['Damian', 'Ola', 'Barbara', 'Robert', 'Zygmunt', 'Ewa'].

Zadanie – za pomocą list comprehension proszę stworzyć listę o długości 5, której każdy element będzie listą zawierającą 4 losowe liczby całkowite z przedziału od 1 do 10.

Funkcje to kod, który pisany jest raz, ale za to można używać go wielokrotnie, często z różnymi parametrami.

To redukuje ilość kodu i zwiększa czytelność programów.

Funkcja może przyjmować zero lub więcej parametrów

Przykład:

```
def print 2d list(list to print):
    for level 1 in list to print:
        for level 2 in level 1:
            print(level 2, end=' ', flush=True)
        print()
two dim list = [[x, x+1]] for x in range (0,4,2)
print 2d list(two dim list)
```

String na początku funkcji (zaraz po linii z def), jest przechowywany jako część funkcji i nazywa się docstring.

Można go wypisać za pomocą <u>doc</u>:

```
print(print_2d_list.__doc__)
```

Funkcja może coś zwracać, ale nie musi. Widać to na przykładzie sort() i sorted():

```
random_list = [6, 1, 7, 3]
returned = random_list.sort() # W miejscu.
print(returned) # None
sorted_list = sorted(random_list)
print(sorted list) # [1, 3, 6, 7]
```

Definiując funkcję to co zostanie z niej zwrócone umieszcza się po słowie return. Jeśli nic nie zwraca to po return nie umieszcza się nic, albo w ogóle pomija się słowo return:

```
def absolute value (number):
    """Zwraca wartość bezwzględną przekazanej
                                          liczby."""
    if number < 0:
        value = -number
    else:
        value = number
    return value
returned = absolute value (-10)
print (returned)
```

Tę samą funkcję można zapisać prościej:

Lub jeszcze prościej:

We wcześniejszych i obecnym przykładzie używane są tak zwane parametry pozycyjne:

```
def person print (name 1, name 2, last name, age):
    formated data = 'Imie: {}, drugie imie: {},'\
        ' nazwisko: {}, wiek: {}'.\
        format(name 1, name 2, last name, age)
    print(formated data)
person print ('Jan', 'Józef', 'Kowal', 33)
person print (33, 'Józef', 'Kowal', 'Jan')
Imię: Jan, drugie imię: Józef, nazwisko: Kowal,
                                          wiek: 33
Imię: 33, drugie imię: Józef, nazwisko: Kowal,
                                         wiek: Jan
```

To, do której zmiennej trafi dana wartość zależy od pozycji:

W przypadku kiedy zostaną użyte nazwy (keyword parameters) podczas wywołania funkcji pozycja nie ma znaczenia:

```
def person print (name 1, name2, last name, age):
person print(33, 'Józef', 'Kowal', 'Jan')
person print (age=33, name 2='Józef',
                 last name='Kowal', name 1='Jan')
Imię: 33, drugie imię: Józef, nazwisko: Kowal,
                                         wiek: Jan
Imię: Jan, drugie imię: Józef, nazwisko: Kowal,
                                          wiek: 33
```

Parametrom w funkcji mogą zostać nadane wartości domyślne (default values). Gdy parametr ma wartość domyślną, nie ma konieczności podawania go przy wywołaniu funkcji. Jak widać parametry bez wartości domyślnych muszą być podane przed tymi z wartościami domyślnymi:

Czasami ciężko podczas projektowania funkcji określić liczbę potrzebnych parametrów. Można użyć parametru z * (*args).

```
def person print (name 1, last name, age,
                             name 2='-', *others):
    formatted data = 'Imie: {}, drugie imie:{},'\
        ' nazwisko: {}, wiek: {}'.\
        format(name 1, name 2, last name, age)
    others str = '
    for arg in others:
        others str += arg + ' '
    print(formatted data + others str)
person print ('Jan', 'Kowal', 33, 'Józef', \
  'pesel: 90122413426', 'trzecie imie: Karol')
```

Jak widać kolejne parametry pakowane są w krotkę (tuple).

```
def person print (name 1, last name, age,
                             name 2='-', *others):
    print(type(others)) # <class 'tuple'>
    print(others) # ('pesel: 90122413426',
                            'trzecie imię: Karol')
    others str = ' '
    for arg in others:
        others str += arg + ' '
```

Należy pamiętać, że jeśli nie użyjemy nazw podstawienie następuje zgodnie z kolejnością parametrów.

```
def person print (name 1, last name, age,
                             name 2='-', *others):
    print(name 1, last name, age, name 2) # Jan
                                    Kowal 33 Józef
    print(others) # ('pesel: 90122413426',
                            'trzecie imię: Karol')
person print('Jan', 'Kowal', 33, 'Józef', \
      'pesel: 90122413426', 'trzecie imię: Karol')
```

Jeśli nie zostanie podany parametr, nawet ten z wartością domyślną, to kolejny nie trafi do *args tylko zajmie miejsce tego wcześniejszego.

*args nie może przyjąć parametrów z nazwą (keyword parameters).

```
def person print (name, last name, age, *others):
    formatted data = 'Imie: {},'\
        ' nazwisko: {}, wiek: {}'.\
        format(name, last name, age)
    others str = '
    for arg in others:
        others str += arg + ' '
    print(formatted data + others str)
person print('Jan', 'Kowal', 33, name 3='Karol',
                                   name 2='Józef')
TypeError: person print() got an unexpected
                        keyword argument 'name 3'
```

W celu zapakowania parametrów z nazwą (keyword parameters) korzysta się z **kwargs.

```
def person print (name 1, last name, age,
                                    **key others):
    print(name 1, last name, age) # Jan Kowal 33
    print(key others) # {'name 2': 'Józef',
                                'name 3': 'Karol'}
    others str = ' '
    for value in key others.values():
        others str += value + '
    print(formatted data + others str)
person print('Jan', 'Kowal', 33,
             name 2='Józef', name 3='Karol')
```

Parametry w takim przypadku nie są pakowane w krotkę tylko w słownik – tam wartości są indeksowane za pomocą unikatowych kluczy, które nie muszą być liczbami całkowitymi.

```
def person print (name 1, last name, age,
                                    **key others):
    print(type(key others)) # <class 'dict'>
    print(key others) # {'name 2': 'Józef',
                                'name 3': 'Karol'}
    others str = ' '
    for value in key others.values():
        others str += value + ' '
    print(formatted data + others str)
```

Klucze w słowniku mogą być dowolnymi niemutowalnymi typami, takim jak stringi, czy krotki. Tworzenie:

```
empty_dict = dict() # Pusty słownik
empty_dict = {} # Pusty słownik
di = {'one': 1, 'two': 2, 'three': 3, 'four': 4}
```

Za pomocą metody fromkeys() z wartościami ustawionymi na None lub podany parametr:

```
dict_from_keys = dict.fromkeys(['one', 'two'])
print(dict_from_keys) # {'one':None, 'two':None}

dict_from_keys = dict.fromkeys(['one', 'two'], 0)
print(dict_from_keys) # {'one': 0, 'two': 0}
```

Słownik można stworzyć z listy lub za pomocą Dictionary comprehension.

```
di = { 'one': 1, 'two': 2, 'three': 3, 'four': 4}
```

Do elementów słownika dostajemy się analogicznie jak do elementów listy – za pomocą indeksów:

```
print(di['two'])
di['four'] = 'cztery'
di['five'] = 5.0
```

Przy podstawianiu, jeśli dany indeks już znajduje się w słowniku to przypisana do niego wartość zostanie zaktualizowana. Jeśli indeks nie znajduje się w słowniku to razem z wartością zostanie dodany.

```
di = { 'one': 1, 'two': 2, 'three': 3, 'four': 4}
```

del pozwala na usunięcie elementu o podanym indeksie, dzięki in można sprawdzić, czy znajduje się w słowniku element o podanym indeksie, a len() zwraca długość słownika:

```
di = {'one': 1, 'two': 2, 'three': 3, 'four': 4}
```

W ten sposób nie da się sprawdzić, czy dana wartość jest w słowniku:

Można użyć values(), które zwraca wartości i w ten sposób uzyskać potrzebną informację:

```
di = { 'one': 1, 'two': 2, 'three': 3, 'four': 4}
```

Metody słownika – copy() jest to płytkie kopiowanie, co akurat w tym przypadku zupełnie wystarczy.

```
di = { 'one': 1, 'two': 2, 'three': 3, 'four': 4}
```

Przy podstawieniu, jeśli zostanie coś zmienione w di to ta zmiana będzie też widoczna w same di.

```
di = {'one': 1, 'two': 2, 'three': 3, 'four': 4}
same_di = di
di['four'] = 'cztery'
print(di)
print(same_di)

{'one': 1, 'two': 2, 'three': 3, 'four': 'cztery'}
{'one': 1, 'two': 2, 'three': 3, 'four': 'cztery'}
```

```
Zadanie – tak skopiować poniższy słownik, żeby di ['four'] [0] = 'cztery' nie powodowało zmiany w kopii.
```

```
di = { 'one': 1, 'two': 2, 'three': 3, 'four': 4}
Metody słownika – clear() usuwa zawartość słownika.
Poniżej różnica między di = { } a di.clear( ):
same di = di
di = \{\}
print(di) # {}
print(same di) # {'one': 1, 'two': 2, 'three': 3,
                                             'four': 4}
same di = di
di.clear()
print(di) # {}
print(same di) # {}
```

```
di = { 'one': 1, 'two': 2, 'three': 3, 'four': 4}
```

Metody słownika – setdefault() zwraca wartość pod podanym indeksem, a jeśli nie ma danego indeksu to dodaje do słownika parę klucz:wartość.

```
Poniżej różnica między di['four'] = 'cztery'
a di.setdefault('four', 'cztery'):
print(di.setdefault('four', 'cztery')) # 4
print(di) # {'one': 1, 'two': 2, 'three': 3,
                                        'four': 4}
di['four'] = 'cztery'
print(di) # {'one': 1, 'two': 2, 'three': 3,
                                 'four': 'cztery'}
```

```
di = \{ 'one': 1, 'two': 2, 'three': 3, 'four': 4 \}
Metody słownika – keys(), values(), items().
print(di.keys()) # ['one', 'two', 'three',
                                              'four'l
print(di.values()) # [1, 2, 3, 4]
for key in di.keys(): # Analogicznie z values().
    print(di[key])
print(di.items()) # [('one', 1), ('two', 2),
                         ('three', 3), ('four', 4)]
for key, value in di.items():
    print(key, value)
```

```
di = { 'one': 1, 'two': 2, 'three': 3, 'four': 4}
Metody słownika – get(), pop(), popitem(), update().
di = { 'one': 1, 'two': 2, 'three': 3, 'four': 4}
print(di.get('five')) # Przy braku danego
              elementu nie błąd tylko zwraca None.
print(di.pop('one')) # 1 - zwraca i usuwa.
di.update({'five': 5, 'six': 6}) # Dodaje słownik
                                       do słownika.
print(di) # {'two': 2, 'three': 3, 'five': 5,
                                          'six': 6}
print(di.popitem()) # ('six', 6) - nie koniecznie
   ostatni, ponieważ słowniki są nieuporządkowane.
```